

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnana plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovinci!

Naš narod je neznaten po svojem številu. On je sicer veja velicega in mogočnega debla slovanskega in srka iz njega redilni sok za svoje življenje in svoj razvoj; a nemile več stoletij obstoječe okoliščine so izpodrezale že precej čutljivo naravno našo zvezo s tem deblom. Potisnjeni daleč na zapad, odtrgani od svojih severnih bratov, ter obdani skoro od vseh strani od tujih narodov, katerih šege in navade, značaji in svojstva se bistveno razločujejo od naših, moramo Slovenci bojevati neprenehljiv boj za narodni svoj obstanek.

Sreča nam v minulosti ni bila mila. Mnogo prelepe zemlje, katera je bila last naših pradedov, izgubili smo za vedno. Obširnejša je ta izgubljena zemlja, ko naša sedanja domovina. Tuji narodi, po številu močnejši, bojeviti in brezobzirni, porivali so se čedalje globoče v slovensko ozemlje, v tem, ko se je tihi, miroljubni Slovenec umikal ter jim prepuščal zemljo, katero je obdeloval; selišča, katera si je postavil. Če je pa na svojej zemlji ostal, tedaj je kmalu izgubil narodno svojo individualnost in kmalu moral zamenjati sladko svojo govorico z glasovi tujimi.

Slovinci smo združeni sedaj — razen neznatnega števila beneških naših bratov — že stoletja pod žezlom avstrijskih vladarjev. Dasi vedno zvesti državi in cesarju, vedno požrtvovalni v resnih dneh in vedno neustrašljivi v nevarnih časih, nismo vendar uživali onega varstva svoje narodnosti, ko drugi narodi. Le redko kedaj se je zgodilo, da je jezik naš prihajal do pičle veljave; sicer je moral vedno umikati se tujim, narodu našemu nerazumljivim jezikom. V šolah in uradih ni bilo mesta zanj in prišlo je celo tako daleč, da se je smešil in kaznoval oni, ki se je drznil javno govoriti v slovenskem svojem materinem jeziku. Narodnost slovenska izgubljala je čedalje več tal; čistost slovenske govorice je ginila; mišljenje slovenskega razumnštva se je potujčevalo in slovenski učenjaki pomagali so povečevati slavo tujih narodov.

Še le, ko je presvetli cesar Fran Josip I. dal narodom avstrijskim ustavo, popokali so tesni okovi, ki so tako neusmiljeno stiskali našo narodnost. Slovesno so tudi nam Slovincem bile v ustavi priznane iste pravice, ko drugim državljanom; slovesno je jezik naš proglašen bil za enakopravnega z jezikom nemškim in italijanskim, katera sta pred

tem v našej domovini uživala povsod neopravičeno prednost. — Pač se vsaj nam nasproti ni izvelo še vse ono, kar bi se bilo po jasnih besedah ustave izvesti imelo; a narod naš se je vendar probudil k novemu, veselejšemu življenju, vzbudila se je v njem samozavest, vzbudil ponos in s tem vzrastla ob jednem ljubezen do prekrasne slovenske govorice.

Že to pa je našim sosedom — (Nemcem in Italijanom) preveč. Oni, ki so doslej vedno navajeni bili uživati pred nami neke predprave; oni, ki so v duhu videli že sočne naše ravnice, prisojna naša brda in nebetične naše gore za svojo lastnino, ne morejo se nikakor sprijazniti z mislijo, da se te sanje njihove ne bodo izpolnile, temveč, da bode narod slovenski vedel braniti svojo domovino; da jo bode vedel ohraniti sebi in slovanstvu. Zato so poslednja leta napeli vse moči, da bi zavirali razvoj našega naroda; začeli so pravo vojsko proti vznašajočej samosvesti njegovej; izumili nove načrte za njegovo potujčevanje.

Sredi slovenskega prebivalstva snujejo zabsobne šole, katerim je glavna naloga, odtujevati deco slovenskih starišev njihovej narodnosti, ucepljevati jej od zgodnje mladosti zaničevanje do materinega jezika in pripravljati jo tako za poznejše pripravno orodje v potujčevalne namene.

In mi, ki smo že toliko izgubili, ali bomo mirno gledali, kako se nam jemlje kos za kosom našega sedanjega posestva? Slovenec, ozirajoč se po prekrasnih planinskih okrajih Štajerske, Koroške in Tirolske, neumečih sedaj ljubega slovenskega zvuka, mora tožno uzkliniti s slavnim pevcem „Slávy dcery“:

„Ah tu, glej! dežele pred mojim očesom solzečim,
Nekdaj zibelka — sedaj naroda mojega grob.“

Ali bomo res dopuščali, da se ta grob vsled naše malomarnosti razširi in da se vanj pogrezne še oni košček narodnega življenja, kar nam ga je ostalo po tisočletnem zatiranju?

Ne, nikdar! Minoli so časi duševnega robstva in iz istega izvirajoče splošne apatije. Jednako drugim prosvetljenim narodom mora tudi narod naš pokazati svojo življensko moč. In to moč tako upamo vsaj — on tudi pokaže.

Minolo je leto, odkar smo praznovali za krščanstvo in vesoljno slovanstvo jako imeniten spomin — tisočletnico blažene smrti sv. Metoda. Kakor ostali bratje naši po prostranem slovanskem svetu,

tako smo tudi mi Slovenci proslavljali primerno ta spomin; tako smo se tudi mi hvaležno spominjali tega, kar sta sveta slovanska blagovestnika Ciril in Metod storila za nas. Poleg neustrašljivih, prepričevalno zgovornih oznanovalec uzvišenih krščanskih resnic bila sta tudi iskrena zagovornika pravic slovanskega jezika, dobro vedoč, kolike vrednosti je materin jezik za vero in omiko. — In ta jezik, kateri sta pred več, ko tisoč leti sveta slovanska brata s plamenečo zgovornostjo branila; ta jezik, kateremu sta že tisto dobo priborila veljavo, kakeršne ni imel nobeden drugi tedanjih živih jezikov; ta jezik, to sveto dedščino, hočejo nam sedaj vzeti narodni naši nasprotniki! A, Slovenci! ne motimo se — za vzetim jezikom ali pa tudi kar zajedno — zastavili bi smrtnosno sekiro radi še na našo katoliško sveto vero. — Kaj je tedaj naravnjše, kot da smo si v obrambo teh svojih svetin ustanovili družbo in da smo tej družbi v trajni spomin vlandske tisočletnice, dali ime po slovanskih sv. apostoli, prvih razširjevalcih naše svete vere, ter prvih zagovornikih in braniteljih našega jezika?

Slovinci!

„Družba sv. Cirila in Metoda“ deluje pravilno od letošnjega občnega zbora, ki je bil v dan sv. slovanskih blagovestnikov dne 5. julija. O namenu te družbe ne bomo govorili, znan je vsakemu, ki se količkaj zanima za to, kar se mej nami godi. Pomen družbe pa je velik; a izpolniti bo svojo nalogo zamogla le, ako jo bode slovenski narod podpiral tako, kakor se taki družbi spodobi.

Bratje naši na Koroškem, v tem nekdanjem središču Slovenstva, nimajo niti jedne slovenske šole in vsa njihova postavna prizadevanja za narodno šolstvo bila so do sedaj neuspešna. Oni gledajo zaupljivo do naše družbe; oni za gotovo pričakujejo od nje pomoči.

Ne veliko bolje godi se bratom našim ob jezikovnih mejah na Štajerskem in Primorskem. Sveta dolžnost naša je vsem pomagati.

Dela je torej veliko. A tudi uspeh bode lep in trudu primeren, ako bode družba iz slovenskega naroda dobivala podpore, kakeršne je potrebna — in menda bolj od vsake druge vredna.

Slovinci!

Danes govorimo do vseh Vas. Vsak naj po svoje moči žrtvuje za sveto narodno stvar; vsak

LISTEK.

Lizinka.

(Dalje.)

To se mi je povedalo takoj prvi dan, ko mi ga je predstavila sestra moja. Ko pa sem opazil, da se je sicer proti vsakemu tako prijazna Lizinka proti njemu vedno vedla z mrzlo vzdržljivostjo, se je moja radovednost po sili vzbudila. Ta očitna antipatija dekletova zdela se mi je tem nedoumejša, ker je bil Aleksej lep in ker niti na njegovem bitji, niti na vnianosti njegovej ni bilo opaziti nič mrzkega. Spuščal sem se ž njim v daljše razgovore ter se kmalu prepričal, da se njegova nardarjenost ne more imenovati navadna, a da je še večja ošabnost in častilakomnost njegova. Njegovi politiški nazorji imeli so rudečo barvo in — skratka bil je nihilist v časi, ko to ime še ni bilo toliko razširjeno, če prav je stvar že bila v najlepšem cvetju. Toda stoprav v zaupljivejših razgovorih mu

je bilo o tem kaj videti. V salonu pred damami, da bi ne žalil odličnih ušes, znal je z veliko premetenostjo zakriti malo preživo bojo svojih mislij. V okolici govorilo se je o njem kot o ljubeznjivem, fino olikanem mladeniču. Prišel je tako rekoč v modo. Lepa njegova postava, blede obličje, temne oči delale so iz njega romanskega junaka in mlada zala udova iz sosesčine kar nič ni prikrivala, da mu je naklonjena. On si ni znal pridobiti samo nardušene naklonjenosti mojega netjaka, posrečilo se mu je celo, sicer tako lenega in popustljivega dečaka narediti pridnega in učenja željnega. Moja sestra in nje mož bila sta mu za to jako hvaležna. Imejoč ga, kakor prijatelja, skušala sta oba, hišo napraviti mu kar najprijetnejšo. Sama Lizinka, ki je bila do vsakega človeka ljubeznjiva, bila je proti njemu hladna in celo neprijazna. Bili so že trije, štirje tedni, kar sem bil pri sestri, ko je Lizinka od svojega obožujočega jo deda dobila škatljo najlepših pariških bonbonov, ter jih v salonu navzočnim osebam po vrsti ponujala.

— Ali, dete moje, zakaj pa si pozabila gospoda Alekseja? dejala jej je gospodična Willach poluglasno. Kako si neuljudna!

Ne da bi besedo odgovorila, ponudi Lizinka mladeniču škatljo ter pravi s tihim glasom, vedno povešajoč oči:

— Odpustite, Aleksej Petrovič.

— Hvala vam, Elizabeta Vazilevna, jaz nemam rad sladkarij, odgovori Aleksej.

Ta hip je obrnil svojo pozornost nase v istini demonski izraz njegovih očij, ki so deklico na videz skoro hotele požreti. Prišlo mi je takoj na misel: Ako ta mož utegne kedaj ljubiti, nastala bode njegova strast besna.

In ko sem si prvokrat mislil, da utegne svoje oči obrniti v milo mojo Lizinko, pričel sem ga smrtno črtiti. Tisti dan, ko sem bil zvečer sam s svojo sestro, sem jako odkrito govoril o mislih, ki so se vzbudile v meni. Dejal sem, da je zelo neprevidno, pustiti mladeniča, da dan na dan občuje s tako ljubkim bitjem, kot je Lizinka. (Konec prih.)

naj po svoji moči pripomore reševati slovensko mladino narodne smrti.

Že v začetku naglašali smo, da je narod naš majhen po številu. Zato pa vsacega posameznika zadevajo tam večje dolžnosti. Naj si jih bode vsak v svesti v polni meri. Le kedar do tega pridemo, tedaj bomo mogli reči, da je narodni naš obstanek zagotovljen.

Zato naj je ne bode župe na Slovenskem, ki bi ne imela svoje podružnice „družbe sv. Cirila in Metoda“; naj ne bo Slovenca, ki bi ne bil član vsaj jedi podružnici!

Z združenimi močmi dosegli bomo uzvišeni svoj smoter in v to nam pomoci Bog in sv. apostola Ciril in Metod!

V Ljubljani, dne 5. avgusta 1886.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Anton Žlogar,
zapisnikar.

Luka Svetec,
prvomestnika namestnik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. avgusta

Češki listi zahtevajo, da bi se predelal red za državne izpite na Praskem češkem vseučilišču. Povod temu je, da je nedavno več čeških dijakov palo pri izpitih, ker neso bili dovolj podkovani v nemščini. Dvema Bolgaroma ni hotelo naučno ministrstvo odpustiti izpita iz nemščine, če tudi najbrž v svojem življenji nemščine nikoli potrebovala ne boudeta. Jeden od teh dveh je potem propal pri izpitu, drugi pa izpita delal ni.

Vnanje države.

Deset mladih **Črnogorcev**, ki so obiskavali italijanske vojne šole, vrnili se je v svojo domovino. Knez jih bode nekda imenoval bataljonskimi poveljniki. Ruski listi sklepajo iz tega, da se mladi Črnogorci pošiljajo na državne stroške v italijanske vojne šole, da se hoče Črnagora v političnem oziru opirati na Italijo. „Pol. Corr.“ se pa o tem piše s Cetinja, da je Črnagora jako hvaležna Italiji, da je dala priložnost njenim sinovom šolati v njenih šolah, da pa zategadelj vendar še ne misli v političnem oziru v Rimu iskati kake podpore.

Belgrajski dopisnik v Zadru izhajajočega „Srbskega Lista“ ve povedati o agitacijah v **Srbiji**, ki imajo namen Srbe pridobiti za katoliško vero. Naprednjaška stranka v Srbiji nekda sama dela na to, da bi narod odvrnila od pravoslavne vere. Na to že dlje časa delajo v Belegradu. Metropolit Mihajla se odstavila samo zategadelj, ker je sedanjica oviral. Dopisnik ve povedati, da je sedanjica srbski naučni minister Kujundžić izrazil se proti popu Jovanu S. Popoviću, da se Srbija ne sme ponižati v ruskega roba. Opirati se moramo na za pad, da se ne utopimo v ruskem morju. To pa najlože dosežemo, ako priznamo papeža za vrhovnega poglavarja naše cerkve. S tem bi dosegli povečanje in utrjenje našega elementa. Opirajoč se na mogočne sosedbe, ki se lahko ubranili naših sovražnikov. Posnemati moramo narode, ki so že pred nami v kulturi. Ta pogovor jasno kaže, da so se srbski državniki s pametjo sprli in da se mora narod pomilovati, ki ima take ministre. Dopisnik ve povedati tudi o tacih agitacijah v Bosni.

Bivši **bolgarski** pravosodni minister Rado slavov ustanovil je nov političen list „Naroden Vestnik“. V prvi številki je ta list priobčil izjavo Radoslavova in njegovih pristašev, v kateri odločno ugovarjajo temu, da bi se bili pridružili Carstvu. Nova stranka le zahteva, da bi vlada nič ne odjenjala od zjedinenja in se poslužila vseh sredstev, da se popolno zjedinenje ohrani. Nadalje želi nova stranka, da se zboljšajo razmere z Rusijo in ohranijo temeljni deželni zakoni. Večina Radoslavovcev in iz frakcije „Nezavisimosti“. Opozicija, ki je dosti slabša, pa sestoji iz dveh frakcij, konservativcev in liberalcev.

V Belegradu se zvedeli, da se nadaljujejo velikobolgarske agitacije v **Makedoniji**. Govori se celo, da bolgarski agitatorji tudi prihajajo v Staro Srbijo. V Srbiji je to vzbudilo velike skrbi. Zategadelj bode Srbija obdržala več rezervistov na bolgarske in makedonske meji, ko bodo vojaške vaje končane.

Jutrnji shod **belgijskih** delavcev bode ogromen. Iz vseh mest došlo bode na tisoče delavcev. Vlada ne bode nikakor ovirala shoda, ampak ga bode še pospeševala. Dovolila je namreč delavcem znižano vožnjo po železnicah. Vodje delavcem sami priporočajo, da naj se varujejo vsakih izgredov. Nekaj tovarnarjev je dovolilo, da delavci že danes opoludne nehajo delo, da morejo k shodu.

Nemir v Belfastu prouzročil je prav član sedanjega **angleškega** ministerstva lord Churchill. Belfast je glavno mesto protestantske grofije Ulster. Ob volitvah je lord Churchill javno ščeval Ulster, da naj se rajši z orožjem ustavi, nego bi se podvrgli Gladstonovi Home-Rule. Ulsterci so res slusali ta svet in se pripravili za državljansko vojno. Sovraštvo proti katoličanom ni ponehalo

če tudi so zmagali Gladstonovi nasprotniki pri volitvah. Posebno je Ulsterke protestante razdražilo, ker je bil pri volitvah baš v Belfastu prodri eden Parnellovcev. Sklenili so tedaj napasti katoliško prebivalstvo. Ker je policija skušala preprečiti izgred, nagnali so jo s kamenjem, s koli in streljanjem. Sedaj je v Belfastu mir, ko je prišlo dovolj vojakov.

Dopisi.

Iz Šoštanjega okraja 12. avgusta 1886
Pri nas vršijo se sedaj volitve v okrajni zastop. Kakor vsekdar pokazala se je tudi tukaj mlačnost narodne stranke in prigodilo se je, da sta dva kmeta hribovca Razpadovnik in gorni Berložnik, oba dva iz Belih vod, z nasprotniki glasovali. Trgovec Orel v Šoštanji, o katerem se trdi, da je za Belevode ravno to, kar žid za Gališko, poslal je pred več dnevi tržkega policaja k dotičnima kmetoma, ter jima dal legitimacije odvzeti in naročiti, da se naj na dan volitve za veleposestnike, t. j. 11. t. m. pri njem zglasita. Sta se li kmeta slepo Orlovemu povelju udala ali pa jih je strah pred uniformo občinskega sluga g. n. l., danemu naročilu ustreči, ni mi tukaj razpravljati, a pristaviti moram, da utegnejo razmere pri tržkeji občini Šoštanjskeji jako dvomljive postati, ako bode vsakemu nebodigatreba dovoljeno z občinskimi organi zapovedovati. V kljub tej korupciji se je volitev završila vendar le z našo zmago, kajti pristen Nemec baron Warsberg je naše Talminec desavoniral in šulfereinska tvrdka Orel-Negri-Goll z dotičnima kmetoma vred, so z dolgim nosom volišče zapustili.

V soboto volijo tržke občine, Šoštanj 3, Velenje 8 zastopnikov, zadnje popolnem narodno. V ponedeljek volijo kmetske občine 12 zastopnikov in tako v novem okrajnem zastopu naših nasprotnikov še na prstih jedne roke ne bode kaj šteti.

Iz Ormoža 10. avgusta. [Izv. dop.] Slovensko katoliško politično društvo „Sloga“ povabila je glede na razpisano volitev državnega poslanca namesto pokojnega preč. gosp. Božidara Raiča svoje ude in pa volilce k zborovanju na nedeljo 8. avgusta v gostilno gosp. Jakoba Žinka. Vsled tega vabila zbralo se je nad 250 slogašev in volilcev, mej temi večinoma županov in občinskih odbornikov, duhovništvo bilo je prav lepo zastopano, na čelu prečastiti gosp. dekan Schwinger.

Ker gosp. dr. Žižek zbog bolezni ni navzoč, pozdravi g. dr. Geršak kot podpredsednik „Sloge“ navzočne, predstavi g. c. kr. komisarja Supančica in g. kandidata kanonika dr. Gregorca. S srčnimi besedami spominja se pokojnega našega poslanca gosp. Božidara Raiča, ki je pred letom in dnevom (9. avgusta) na ravno istem mestu tako krasno govoril pri Ciril in Metodovi svečanosti, — a da danes ga ni več — in zato moramo si iskati družega moža, ki bo nas zastopal v državnem zboru. Državnega poslanca posel je težaven, zato treba skrbeti, da dobimo dobrega zastopnika, da bode na pravem mestu možko in neustrašljivo boril se za sveto narodno stvar, ter pravi, da „Sloga“ ni mogla najti boljšega kandidata, kakor je gosp. kanonik dr. Gregorec, ki se že nad deset let bori na narodnem polju za narodne pravice, priporoča njegovo kandidaturu in da besedo g. kanoniku dr. Gregorca.

G. dr. Gregorec pravi, da „Sloga“ se je znova izrekla, da hoče imeti odločnega poslanca, da je ona odločila, da je bil g. Božidar Raič voljen državnim in deželnim poslancem, ki je neumorno in povsod neustrašljivo in nesebično nad 42 let delal za svoj ubogi in tlačeni slovenski narod.

Na to razvija svoj program. Poudarja, da hoče v prvi vrsti skrbeti, da se kolikor mogoče olajšajo bremena kmetskega stanu, ki vzdržava vse druge stanove — meščanstva in plemstva pa itak nemamo. Govornik pravi, da ako se ne pomore v kratkem kmetskemu stanu, bode pri nas kmalu tako, kakor na Italijanskem, Francoskem in Angleškem, kjer pravih kmetov že več ni. Kmetski dolgovi ogromno rastejo od leta do leta, temu pa je kriva previsoka zemljiška daca, katera naj bi se od čiste doneska od 22 $\frac{1}{10}$ kr. na 16 kr. znižala; previsoki odstotki od nepremakljivega premoženja; predraga sol, ki bi bila lahko za več ko pol ceneja; previsoke obresti, ki so prava tlaka kapitalu, nasproti temu pa so dohodki slabi, kajti zrnje nema cene, gorici pa preti trdna uš, ki jo imamo že v bližini. Dedno pravo se mora urediti, razkosavanje zemljišč omejiti, sploh pa naj bi se ustanovili „kmetski domovi.“

V narodnem oziru vsprejema g. kandidat popolnem Raičev program. Narodna ravnopravnost se

mora izvesti vsaj je presvetli cesar sam rekel, „da vsi narodi imajo jednake pravice“ ter „da vlada avstrijska mora biti za vse narode zavetišče“ — šole morajo biti narodne, nemščina naj se uči, kjer je potrebno, srednje šole naj bodo tudi slovenske, učiteljsko pripravništvo v Mariboru naj bo slovensko; govornik pravi, da trkati se mora in ne samo prositi, kajti sveto pismo pravi, da le tistemu se odpre, ki trka ter zagotavlja, da ako bode on izvoljen, bode gotovo, kakor dozda neustrašljivo se boril za narodno stvar, posebno pa za kmetski stan.

G. dr. Geršak pravi, da naš poslanec mora biti dober Slovenec, katoličan in neustrašljiv, da pa vse te lastnosti ima g. kandidat in vpraša, želi li kdo kako vprašanje postaviti na g. kandidata.

Gospoda Sattler in Vertnik stavita dvojno vprašanje, na kateri je g. kandidat povoljno odgovarjal, v vsebini pa bomo danes molčali.

G. Vertnik vpraša g. kandidata, se li meni pridružiti kljub, ki sta ga ustanovila g. M. Vošnjak in Hevera, in delati na to, da dobijo slovenske posojilnice na male obresti primeren kredit pri narodni avstro-ogerski banki; g. kandidat odgovarja, da bode z dušo in telom delal na to, da se posojilnicam s tem pomore, kajti one so poklicane, da rešijo kmeta pogina, oziroma iz rok nemškega kapitala.

G. Sattler izraža željo kmetov za olajšavo pri šoli. Šolska doba bi se naj prikrasala in ako treba uvedle nedeljske šole. G. dr. Gregorec pravi, da na to delajo nemški konservativci, vendar sedaj ni upanja, da bi kaj dosegli.

G. Vertnik vpraša g. kandidata je li mu znano, da je naučni minister pl. Gautsch, ko je bil v Mariboru, prepovedal na Mariborski bogoslovni slovenščino gojiti in kaj misli o tem storiti. G. kandidat pravi, da tudi on je čul o tem nekaj zvoniti, in ako se to obistini bode na pravem mestu o tem sprožil vprašanje ter prosil vse slovenske poslance, da ga podpirajo, ter poudarja še posebej, da škofija mariborska je slovenska.

Ker se druge interpelacije neso stavile, stavi g. dr. Geršak glede na to, da je g. kandidat v tako lepih besedah razvil svoj program tako odločno odgovarjal na interpelacije, vprašanje: se li g. kanonika dr. Gregorca kandidatura vsprejme, kar se je jednoglasno z živahnimi živio klici storilo. — Potem, ko so volilci še izrekli željo, naj bi prihodnji poslanec nadaljeval Raičevo delo, da se ustanovi poseben jugoslovanski klub, in pa, ko je g. dr. Geršak in celi zbor presvetlemu cesarju trikratni živio zaklical, se je zborovanje končalo.

Opomnim naj še, da je mej zborovanjem prišel tudi naš velezaslužni predsednik „Sloge“ g. dr. Žižek, ki je po večtedenski bolezni toliko okrevljal, da nas je mogel za malo časa s svojo navzočnostjo počastiti ter da je bil od g. dr. Geršaka in vseh navzočnih navdušeno pozdravljen.

Od št. Lorenca v puščavi 13. avgusta.

[Izv. dop.] Veselice, katero je priredilo preteklo nedeljo naše kmetsko bralno društvo v gostilni gosp. Rataj-a v št. Lorenškem trgu, udeležilo se je obilno število odličnega občinstva; poleg vrlih slovenskih kmetov in njih obitelji videl si velikega obrtnika, duhovništvo, učiteljstvo in še drugih zastopnikov slovenskega razumništva. Gostje došli so iz sosednjih srenj, visoko s Pohorja doli, iz Slovenjega Gradca, od sv. Križa, iz Maribora, Gradca in z Dunaja (nadelpolni naš dr. Murko). Vzored bil je mnogovrsten in zanimiv. Zraven petja in godbe, katero so domače moči izvrševale v občno zadovoljnost, govoril je naš rojak, prof. Hauptman, o rastlinskem živeži ter razvil celo vrsto fizikalnih in kemijskih resnic, ki so potrebne umnim gospodarjem, posebno pri umnem prirejanji gnoja. Poslušalci so se z veseljem prepričali, kako lepo se dajo tudi teški predmeti razlagati v čistem slovenskem jeziku. Zadnja točka dnevnega reda bila je šaloigra „Bob iz Kranja“, katera je napravila mej poslušalci mnogo veselja. Igrali so jo domači igralci, ki so zdaj v drugič stopili na gledališki oder (prvikrat letošnjo zimo v „Županovi Miciki“). Če se pomisli, da nikdar neso uživali gledališkega pouka po kakem umetniku strokovnjaku, zaslužijo za svojo spretnost zares največo pohvalo, kajti predstavljali so svoje igranje gladko in naravno. Posebno omeniti mi je nežnih igralcev, dveh kmečkih hčera, Štefanove (Nežika) in Lakočičeve (Polonica), kateri ste kljub svoji mladosti izvrstno

rešili svoji nalogi. „Potinja iz Kranja“ očarala je s svojim jasnim in donečim glasom vse občinstvo. Sploh je cela veselica vsakega rodoljuba, ki ve ciniti vrednost narodnega probujenja in presoditi velikanski napredek, ki se je tukaj pokazal še ne v jednom letu, bolj zanimala in razradostila, kakor marsikatera predstava na velikih stalnih odrih. Št. Lorenško kmetско bralno društvo sme ponosno biti na dosedanje uspehe. Globoka navdušenost in izgledna zastopnost, ki vladata mej društveniki, sta nam porok še lepših uspehov.

Vsakega, ki ima iskrico ljubezni do naroda, mora v srce razveseliti, ako vidi, kako se naše kmetско ljudstvo razvija in iz lastnih močij vzdiga na višjo stopinjo omike. Le peščica Št. Lorenških „Urgermanov“ ne pozna teh blagih čutov, temveč srdito nasprotuje poštenemu gibanju našega poštenega ljudstva. Evo Vam dva dokaza.

Glavni govornik želel je za svoje predavanje šolske table, da bi težavno tvarino bolj nazorno predstavljajal. Dotična prošnja stavila se je načelniku krajnega šolskega sveta. Ta pa si table ni upal (!) obljubiti, predno se ne dogovori z nadučiteljem. Po dovršenem dogovoru bila je prošnja odbita. Kaj ne da, nadučitelj Mogge je lep podpornik ljudskega izobraženja!

Po končanej igri bila je prosta zabava, katera se je kaj lepo in mirno razvijala. Toda naši „Urgermani“ v svojej neskončnej ljubezni do nas ne morejo strpeti niti najnedolžnejše veselice slovenskega društva. Zato so si izmislili za ta večer nekaj posebnega (!). Ob polnoči prikaže se jeden Št. Lorenških srenjskih svetovalcev, Mildemoth po imenu, kot nekakšen višji policijski komisar, v spremstvu tržkega policaja in jednega žandarja z nasajenim bajonetom. Ta trojica prišla je razganjat mirno zabavajoče se društvo. Dasi ima društvo po svojih pravih pravico prirejati veselice, ki neso navezane na noben čas in bi torej le gostilničar imel doplačati „licenco“, so razen tega še društveniki obljubili, da v imenu društva plačajo globo, nič ni pomagalo. Mirno in pošteno slovensko društvo mora se razgnati, bil je njih sklep in da ga ložje dosežejo, zlezel je Št. Lorenški „furor teutonicus“ pod krinko „sv. Hermandad“, ter je z nasajenim bajonetom urinol se v dvorano mej mirno množico in odganjal vsakega posameznika.

Mi konstatujemo, da v pričo tako odličnega društva policija ni imela nič opraviti. G. Millemoth je najbrž žandarma le zlorabil; ker ta je bil poslan le na cerkveni shod v Št. Lovrenc, s katerim pa naše društvo ni bilo v nobeni zvezi.

Tako silovito postopanje je pripravno, razburiti tudi mirne duhove. Toda naše trezno ljudstvo ni se dalo zapeljati, mirno je odšlo in s tem, da je odšlo, preprečilo je škandal, ki so ga sklenoli provokovati Št. Lorenški „Urgermani“, da bi ga potem porabili zoper nas. — Da jih ni sram!

Razgnati pa se sicer nismo dali; v obilnem številu šli smo v svoje društvene prostore in smo se še izvrstno naukuševali za pošteno slovensko reč. Škode nam neso učinili, pač pa so škodovali gostilničarju, tržanu, ki ni stržil, kar je bil pripravil. Škodovali pa so tudi samim sebi. Vso zavedno okolico imajo odločno proti sebi in zagotovim Vas, v nekaj letih izstradan bo Št. Lorenški „furor teutonicus“ do suhe kosti. — Svoji k svojim. — Mi potrebujemo poštenega narodnega trgovca, lep promet mu je zagotovljen.

Domače stvari.

— („Slovensko pevsko društvo“ na Ptuj.) Rodoljubu, ozirajočemu se na slovenski štajer, „v prsih čudno gane se srce“, kajti razmere ondu so težavne, in treba je mnogo poguma in odločnosti, da se vztraja v trdem boji. Drugod vsaj na Kranjskem, je prijetno biti narodnjak, na Štajerskem pa je z domoljubjem v zvezi trpljenje, rodoljubom štajerskim morajo se leta delovanja na narodnem polji, šteti za vojna leta. Dvojna zasluga in dvojno pripoznanje gre torej rodoljubom, ki so ustanovili „Slovensko pevsko društvo“, ne da bi tirali politiko, marveč da bi gojili petje, širili pesen slovensko in pri velikih zborih skrbeli za ubrano petje, ki blaži srce, in skrbeli tudi za to, da se pevci mej seboj spoznavajo in bratijo. In ker je jutrnja slavnost baš temu blagemu namenu posvečena in bode vsak, kdor bo jutri pohodil starodavni

Ptuj k sijajnemu izidu pripomogel, pozdravljamo najsrčneje vse udeležence prihajajoče iz Hrvatske in Kranjske in iz drugih pokrajin, posebno pa hrvatska in slovenska pevška društva, „Slovensko pevsko društvo z Dunaja“, „Sokol“, člane „Hrvatske“, „Slovenije“ in „Triglava“ in vse druge ter jim kličemo „Dobro došli!“

— (Deželni predsednik baron Winkler) šel je za dva do tri tedne na dopust. Sedaj biva v Logatci.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo dne 13. avgusta svojo III. sejo. Odbori se oklic, ki naj ga blagovoljno objavijo vsi naši listi. Zapisnikar prečita tekoča poslovanja. Odbor vzame z veseljem na znanje, da je zopet več gospodov prosilo potrebnih tiskovin in pojasnil ob ustanovitvi novih podružnic. Predlog Tržaške podružnice glede otroškega zabavišča se pretresuje in jednoglasno odobri. Vsled tega ustanovi družba sv. Cirila in Metoda zabavišče, potrdi pogodbo za stanovanje in vrt in razpiše natečaj za učiteljico. (Gl. razglas.) Glede cerkvenega nadzorstva v svojih zabaviščih bode družba naprosila in pooblastila zanesljivega slovenskega duhovnika. Predlog, naj zadevo onih 1400 roditeljev glede slovenskih šol v Trstu vzame družba v roke, se vsprejme. Dopis Celovške podružnice vzame se na znanje in nje nameravano postopanje za zdaj odobri.

— (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) se je ustanovila tudi v Ilirski Bistrici. 8. t. m. je bil občni zbor. V načelstvo bili so izvoljeni gg.: Janez Vesel, dekan prvomestnikom, Mart. Zarnik, nadučitelj, tajnikom, Žiga Furlani, davčni pristav, blagajnikom in Ivan Strnad, duhovni pomočnik, zapisnikarjem. Pravila podružnice so se že predložila visokej vladi v potrjenje. Oglasilo se je doseđaj 7 ustanovnikov in okolu 18 letnikov. Rodoljubje, kateri hočete pristopiti temu prekoristnemu društvu, oglašite se kmalu pri podružničnem načelnistvu!

— („Agramer Zeitung“) bila je včeraj zaplenjena, ker je ponatisnila iz „Budapesti Hirlap“ članek o cesarjevem ročnem pismu. No, če se kaj tacega prigodi celo oficijoznim listom, se mi drugi lahko tolažimo, ako nas zdaj pa zdaj zadene „Confiscationsparagraf“ 300 s svojo ostrino.

— (Občni kranjski veteranski kor) praznuje jutri desetletnico blagoslovljenja svoje zastave, ter bode dopoldne z godbo en parade šel k maši v sv. Petra cerkvi, popoldne pa izletel na Vič v g. Ločnikarja priljubljeno gostilno, ki se odlikuje po krasni leži in prav dobri postrežbi.

— (Slov. pevsko društvo „Slavec“:) ima svoj izredni občni zbor prihodnji torek zvečer ob 8. uri v gostilni „Pri Kroni“. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika. 2. Čitanje zapisnika poslednje seje. 3. Volitev predsednika in podpredsednika. 4. Razni nasveti in interpelacije. Gospodje društveniki redni in podporni vabijo se, da blagovolijo mnogobrojno udeležiti se. Odbor.

— (Iz Ložkega potoka) se poroča: Železniški delavec Fran Flak, ki se je iz Ricmanj v svojo rojstno vas Hrib povrnil, umrl je dne 9. t. m. Raztelesenje pokazalo je s precejšnjo gotovostjo, da je uzrok smrti bila azijska kolera. Dne 11. t. m. pa je v Travniku umrl delavec Ivan Mikelič, kakor se sluti tudi za kolero. Ukrenili so se vsi potrebni koraki za razkuženje in omejitev zla.

— (Uradno izvestje o kolero v Trstu:) Od polnoči 12. t. m. do polnoči 13. t. m. v mestu 19 slučajev, v okolici 2. — Doslej 216 oseb za kolero zbolelo, 48 ozdravelo, 132 umrlo. — V Sočergi in v Ricmanjih po 1 slučaj, v Izoli 4. — V Ricmanjih doslej 50 oseb za kolero zbolelo.

— (Trtna uš) prikazala se je v vinogradih Veraške občine mej Kozjim in Podčetrtkom.

— (Ormoški posojilnici) pristopilo je 1885 l. 78 udov, 9 deležev prepisalo se je na nove ude, 13 udov izstopilo. 11 udov je svoje deleže na 25 gld. znižalo. Društvo je imelo koncem leta 331 društvenikov s 500 deleži po 25 gld., vkupe torej 12.500 gld. — L. 1885 dobili so društveniki 441 posojil v znesku 67.935 gld. 92 kr.; koncem leta imela je posojilnica pri društvenikih 361 posojil v znesku 63.590 gld. 18 kr. Denarni promet se je rečeno leto za 48.038 gld. 78 kr. zvišal. Reservni fond znaša 6430 gld. 57 kr. Hranilne uloge narasle so na 35.726 gld. 98 kr., celoletnega prometa pa je bilo 214.156 gld. 14 kr. Hranilne uloge obrestujejo se po 6 %.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 15. avgusta. Nadvojvodinja Henrieta Marija Immaculata, najmlajša dveletna hči nadvojvode Karola Salvatorja, včeraj v Traunkirchen umrla.

Reka 13. avgusta. V zadnjih 24 urah 4 za kolero zboleli, 1 umrl.

Belgrad 13. avgusta. Po vsej deželi umori in požari. Hajduki bratov Soldatovičev umorili so popa Rankoviča iz Garaša in zažgali županovo hišo v Kopljaru. Podpredsedniku skupščine Zuniću požgali so hišo, a sedaj so mu za kaznen odnesli še vse blago iz prodajalnice v Dobrinji. Bratje Soldatoviči poslali so Zuniću pismo, da so oni to storili, da ne bode nikogar po krivem dolžil.

Čestitim prebivalcem deželnega stolnega mesta Ljubljane.

Deželnega stolnega mesta Ljubljane občinski svet je za spomenik, ki se bode na poziv Njega ces. in kr. Visočanstva gospoda nadvojvode Albrehta pokojnemu maršalu grofu Radeckemu postavil na Dunaji, določil petsto goldinarjev v ime mestne občine in naročil mestnemu magistratu, da je v vseh domačih časnikih razpisati splošno nabiranje prilogov v isti namen.

Izvršuje ta sklep mestnega odbora, usoja si mestni magistrat vabiti Ljubljansko stanovništvo, da se obilo udeleži tega nabiranja in radovoljne priloge, namenjene za to patrijotično podjetje izročiti mestni blagajnici, katera ima nalog, da prejem vsacega daru potrdi in imena darovalcev z gesli vred, ki so morda pridejana, razglasiti da od časa do časa po novinah.

Z ozirom na lagodnost P. T. občinstva je tudi slavno uredništvo tega časopisa pripravljeno prejemati darove in jih izročati mestni blagajnici.

Od magistrata deželnega stolnega mesta Ljubljane, 13. dan avgusta 1886.

Župan: Grasselli.

I. izkaz

o prostovoljnih prilogah izročenih mestni blagajnici Ljubljanski za napravo spomenika maršalu Radeckemu na Dunaji.

Mestna občina Ljubljanska z geslom: „Deželno stolno mesto vojvodine Kranjske, svojemu bivšemu častnemu meščanu“ . 500 gld. — kr.

Narodno-gospodarske stvari.

Mlekarska zadruga v Ljubljani.

(Dalje.)

Sedaj mi preostaja še govoriti o mogočnosti izvažanja mleka. Že cene kažejo, da je po onih mestih pomanjkanje mleka; resnično dobro mleko našlo bo kupcev, saj se v Pulji — kakor iz pisma velečenjenega gospoda ondi živečega pozvedam — prodaja liter mleka, kateremu je primešanega tudi ovčjega mleka in tudi vode, po 14 do 16 kr.! Preverjen sem, da bodo posebno uradniški krogi še hvaležni, če jim bo mogoče po jednaki ali celo zmerišni ceni kupovati resnično dobro kravje mleko. V Opatijo in v Reko bo tudi mogoče pošiljati mleko, posebno pa po jako visoki ceni fino surovo maslo.

V Trstu naselili so se celo iz Italije nekateri mlekariji in tudi iz Italije naravnost prihaja veliko mleka na trg.

Ugovoru, da je vender-le neverjetno, da bi bilo mogoče tako daleč pošiljati mleko, kakoršnega sem pogostoma moral čuti, protijavljam le to, da deluje v Gradci mlekarska zadruga, ki pošilja mleko noter na Dunaj! Imamo torej mi vender-le veliko krajšo pot do Trsta, Reke in Pulja.

Graška mlekarska zadruga razposlala in razpečala je v minulem letu 1.571.488 litrov mleka!

Tisoče litrov mleka prihaja na Dunaj iz daljnih okrajev celo z Ogerskega. Preskrbljene so železnice celo z vozovi (vagoni), v katerih prevažajo zaklane vole, teleta i. dr. s Českega in z Nemčije v Pariz! S pripomočjo ledu zamore se mleko tako ohladiti, da je sposobno za daljno vožnjo. Celu v poletnem vročem času pride mleko lahko popolnem zdravo v daljni kraj, če je le bilo takoj po molžvi do dobrega z ledom ohlajeno. Za to služijo posebni hladilni aparati, s katerimi se mleko na 7° ohladi za zamore. Mleko se namreč po zvith ceveh pretaka, cevi pa so obdane z vodo, katera se še z ledom ohlajuje. Ako bo dokaj družnikov zbralo se, brez težave bodo priskrbeli, da bodo mlečne vrče za časa najhujše vročine obložili z ledom, tako, da ne bo nikdar mleko pokvarjeno, skisano dospelo na kraj določeni. Vsa ta previdnost bo mogoča skupnim, združenim močem, posameznik bi tega ne zmozel.

Glede stroškov za transport morem le toliko omenjati, da je cenik ali tarif za mleko že jako nizko odmerjen celo na južni železnici, ki ima sicer precej visoke tarife. Ko bi pa se zadruga — kar

upam — močno razširila, mogoče ji bo še posebej pogajati se z vodstvom južne železnice in z ravnateljstvom ces. državne železnice, ki dajo polajšave onim, ki veliko blaga pošiljajo, posebno pa redno skozi vse leto. Zato tekmujejo, če tudi zelo oddaljeni veliki trgovci, na pr. lesni trgovci, katere skoro polovico manj stane prevozna lesa, kakor malega posestnika, ki le par vagonov blaga odposlata zamore. Torej tudi ta slučaj nam jasno spričuje pomen združenja posameznih sil v jedno celoto.

(Dalje prih.)

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Konec.)

Če se ozremo na namen trgovskega muzeja, smemo pričakovati najboljših uspehov. Naloge, katere namerava izvesti prvosedstvo, bodo:

1. Pospeševati import in eksport, ustanoviti pozvedno pisarno (poučnico, pozvednico, Informationsbureau), katera bode pojasnjevala vozarinske in carinske razmere, trgovinsko navade, razpise o zalaganju, naznanjala, kje se more blago dobiti in spečati ter objavljala posredovalne firme in v kolikor možno dajala pojasnila o njih kreditu in solidnosti;

2. Zbirati importne in eksportne surove in izdelane izdelke in izdelke, kateri bi bili za trgovino in industrijo pomenljivi. Razstavljali bi se ti izdelki najprej na Dunaji in potem v važnih industrijskih krajih v domačih deželah in konečno tudi na posamičnih skladiščih v inozemstvu.

3. Povzdigati trgovine in industrije tičeče se občevarjanje s c. kr. konzulati in korespondenti (dopisovalci) trgovskega muzeja; ustanovljati trgovinske zbornice v avstrijskih naselbinah v inozemstvu.

Vse to pojasnjevanje, posredovanje in poduk dajalo se bode brezplačno. Konečno se bodo v tedniku trgovskega muzeja objavljala poročila in se dajali nauki, kateri mogó pospeševati prej omejenjeni načrt.

Da je ta nova naprava namenu primerna in vspeh obetajoča, dokazuje pač tudi to, da se zdaj korenito bavi v Berlinu z ustanovitvijo državnega trgovskega muzeja, v Parizu z ustanovitvijo muzeja za trgovino in industrijo, v Londonu z ustanovitvijo osrednjega trgovskega muzeja, kateri bode imel podružnice v industrijskih središčih.

Ker bodo najbrže stroški za vzdrževanje tega važnega zavoda zelo znatni, je enketa vis. predsedstvo jednoglasno naprosila in pooblastila, obrniti se do visoke vlade za državno podporo že za l. 1886, in pričakovati se sme, da bode z ozirom na to, da muzej za umetnost in industrijo na Dunaji dobiva na leto 74.600 gld. državne podpore in tehnološki muzej na Dunaji 40.000 gld., ta za trgovino in industrijo še mnogo važnejši muzej dobil primerno državno podporo.

Priredba in vodstvo trgovskega muzeja izroči se močem, katere so se že v orientalskem muzeji skazale in vis. predsedstvo je izreklo le željo, da bile poleg vis. vlade pred vsem trgovinske in obrtne zbornice poklicane in povabljene, krepko ga podpirati.

Prosim, da se moje poročilo vzame v znanje. G. zbornični predsednik izreče v imenu zbornice gospodu poročevalcu zahvalo za zastopstvo pri tej enketi.

XII. G. zbornični svetnik Karol Luckmann utemeljuje predlog:

Slavna zbornica dela naj na to, da se doseže direktna selskovožna poštna zveza mej Vinico in Karlovcem.

Predlog se sprejme.

Ker se nihče več ni oglasil k besedi, zaključí gospod predsednik sejo.

Poslano.*)

Gg. J. Den-u in P. Skale-tu, živinozdravnikoma v mestni klavnici.

V našem „Poslanem“ v št. 172 „Slovenskega Naroda“ izjavili smo, da smo nad prav iz trte zvitim Vajinem prvem „Poslanem“ se jako čudili, a ko smo brali Vajine „Poslano“ v št. 176 „Slovenskega Naroda“, moramo pač reči, da smo kar strmeli, ne samo mi, nego občinstvo v mestu in na deželi. Vse se je vprašalo, kako si upajo v mestni službi stoječi uradniki, pisati v takih oblikah proti meščanom davkoplačevalcem, jih na tak neosnovan način grditi in smešiti, da so se njim možgani zmešali itd. Kaj smo mi vendar zagrešili, da si dva mestna živinozdravnikova upata pisati v takih izrazih o nas. Vložili smo ponižno prošnjo in izročili mestnemu magistratu, in zato mislita Vidva, da smeta po nas ukrihati, kakor bi bili kakšni postopači. V prvi vrsti bi pač vprašali, kdo je dal Vama, gospodoma živinozdravnikoma, pravico, da se glasita tako rekoč v imenu magistrata. Ali ni načelnik magistrata gospod župan, on je poklican, ako je treba braniti kak mestni zavod v javnosti, nikakor pa ne nižji organi, kakoršna sta. — Vama ne moremo pomagati — dozda še Vidva gospoda. Kar se tiče naše trditve, pri tej popolnem ostajamo in tega tudi Vidva gospoda živinozdravnikova nesto ovrgla. Trdili smo in to trdimo še danes, da v hudi vročini je meso po muhah onesnaženo, da se napravijo zaplivke in da meso, dasi

*) Za objavljanja pod to rubriko odklanja uredništvo odgovornost.

se odda v ledenice, kar mrgoli črvov, če mora tam ležati od sobote do ponedeljka. Pa ponavljamo danes še jedenkrat, in kar trdimo, je gola istina, in to ne bodeta ovrgla živinozdravnika gg. Den in Skale, tudi s stoterimi še tako odurno spisanimi „Poslanimi“. Ako smo mi prosili, da bi se nam izjemno le v hudi vročini dovolilo klati tudi ob nedeljah, storili smo to v prvi vrsti v interesu občinstva, kateremu želimo prodajati čedno in zdravo meso, ne pa črve, kakor Vidva trdita, da jih prodajamo. Da bi imeli mesarji, kateri manj koljejo, ko mi podpisani, čednejše meso, ko mi, ta trditve je sama na sebi jako smešna, kajti ako je meso od dva dni zaklane živine v vročem času že kar živo, kakšno mora še le biti meso od treh ali štirih dni. Nam nikakor ni v posebno veselje, da se kolje i ob nedeljah, tudi mi smo prav radi prosti, kakor gospoda živinozdravnika, a oziroma občinstvo nas je napotilo uležiti to prošnjo, oziroma občinstvo, za katero se Vidva gospoda jako malo zmenita, kajti vsa Vaju borba zoper klanje v nedeljo gre le na to, ker Vaju skrbi, da bi ne bila ob nedeljah prosta. Ako nas „prav olikano“ pitata s tem, da nam je vročina možgane zmešala, tedaj nas nazivljata indirektno blazne, Vam povemo le to, da smo, hvala Bogu, do sedaj še pri pravi pameti, a Vama povemo, da glejta, da se Vama možgani ne bodo zmešali v najhujšem mrazu!!! Če bode treba, bomo i mi kaj prikurili. Sploh pa bi Vama priporočali, da, mesto da kujeta „Poslane“ in branita „klavniške“ muhe, da bi se raje malo spominjala, kaj je Vajina dolžnost in da bi bilo Vaji go spodob obilokrat videti v „šolskem drevoredu“, da bi malo pogledala meso, katero se ondu prodaja, da bi mestjani Ljubljanski vsaj vedeli, čemu plačujejo dva živinozdravnika in bi se ne čudili, če jih grize in kolje po trebuhu od mesa v šolskem drevoredu kupljenega! Tedaj le malo menj mogočnosti in več ozira na to, za kar sta poklicana in nastavljena. Kar se tiče Vajine trditve, da bi mi podpise lovili, je popolnem izmišljena, in preverjena bodita, da našo prošnjo, ako treba, da bi se to zahtevalo, podpišejo vsi mesarji. Če mislita Vidva gospoda, da sta nas pri občinstvu Ljubljanskem, s svojim neolikanim „Poslanim“ osmešila, se jako motita in ko bi slišala pravo sodbo o Vama in o nas, o vsej zadevi, gotovo bi Vidva Svoje sodbe ne zataknila za zrcalo. Toliko, da ne bosta mislila, da sta nam „sapo zaprla“ in da če se prav rotita in trdita po krémah, ne da bi kdo za to prašal, se bo morda le še klalo ob nedeljah. Nemški pregovor pravi: „Es ist schon dafür gesorgt, dass die Bäume nicht in den Himmel wachsen!“

Ljubljanski mesarji:

Fran Štrukelj, Fran Slovša, Ivan Kopač, Josip Črne in Josip Oevirk, (da si ravno se na me ne ozirata.) (595)

Zdravljenje pospešuje. Pri odprtih ranah, oteklinah in ulesih se z Molo vim „Francoskim žganjem“ odpravi prisad in s tem vidno pospeši zdravljenje. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetju ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (20-6)

Zahvala.

Vsem blagodušnim posestnikom in č. gg. dobrotnikom z Vrhniko in njene okolice za vsa bogata darila, zdevajoč dobrote pri javni tomboli, osnovani dne 8. t. m. v korist prostovoljne požarne straže Vrhniškega trga s čistim dobičkom 184 goldinarjev, — kakor tudi navzočemu slav. občinstvu, posebno slavnim požarnim stražam iz Ljubljane, Viča, Horjula, Preserja, Borovnice, Vrda, Logateca, Postojne in z Velikega otoka, kojih navzočnost je vzbudila splošno sijajno zabavo po Vrhniku ter dan imenovane tombole proslavila, — izreka podpisano načelnštvo najiskrenejšo zahvalo. (593)

Načelnštvo

prostovoljne požarne straže na Vrhniku,

Tajnik in blagajnik:

Načelnik:

Jos. Prosen.

Karol Mayer l. r.

Tuji:

13. avgusta.

Pri zlatu: Kafka z Dunaja — Tausig iz Linca. — Vogrich iz Pulja.
Pri srebru: Herzog z Dunaja — Kresse iz Gradca. — Honig iz Budimpešte. — Zander z Dunaja. — Mölik, pl. Riegner iz Trsta.
Pri cesarji avstrijskem: Lipovec z Dunaja

Umrli so v Ljubljani:

12. avgusta: Giorgio Vuro, zasebnik, 74 let, Dunajska cesta št. 13, za vnetico ledic. — Amalija Gorenje, kovačeva hči, 13 mes., Poljanska cesta št. 18, za jetiko. — Minka pl. Bleiweis-Trsteniška, zdravnikova hči, 17 let, Predškofijo št. 16, za pljučnico. — Fran Eržen, umirovljeni c. kr. uradni sluga, 67 let, Kapiteljske ulice št. 13, za spridenjem želodca.

Tržne cene v Ljubljani

dné 14. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	617	Špeh povenjen, kgr.	70
Rež,	473	Surovo maslo, „	90
Ječmen, „	422	Jajce, jedno „	2
Oves, „	276	Mleko, liter „	8
Ajda, „	435	Goveje meso, kgr.	64
Proso, „	487	Telečje „	48
Koruza, „	487	Svinjsko „	58
Krompir, „	—	Koštrunovo „	32
Leča, „	12	Pišanec „	35
Grah, „	10	Golob „	17
Fižol, „	11	Seno, 100 kilo „	241
Maslo, kgr.	1	Slama, „	267
Mast, „	66	Drva trda, 4 metr.	650
Špeh frišen, „	64	„ mehka, „	410

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Neb.	Mo-krina v mm.
13. avg.	7. zjutraj	737-98 mm.	10-4° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	735-54 mm.	20-8° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	735-20 mm.	15-4° C	sl. zah.	jas.	

Srednja temperatura 15-5°, za 41° pod normalom.

Dunajska borza

dné 14. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 60 kr.
Srebrna renta	86 „ 50 „
Zlata renta	121 „ 10 „
5% marena renta	102 „ 2 „
Akcije narodne banke	871 „ — „
Kreditne akcije	283 „ — „
London	126 „ 05 „
Srebro	— „ — „
Napol	9 „ 99 „
C. kr. cekini	5 „ 93 „
Nemške marke	61 „ 75 „
1% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 132 „ — „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 119 „ 50 „
Ogrska zlata renta 4%	109 „ 30 „
Ogrska papirna renta 5%	95 „ 30 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 50 „
Dunavska r. g. srečke 5%	100 gld. 119 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „ 50 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. želez. ce	99 „ — „
Kreditne srečke	100 „ 17 „ 50 „
Rudolfove srečke	10 „ 20 „ — „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 112 „ 40 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	197 „ 50 „

I našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigarnah knjiga:

Die landwirtschaftlichen Gesetze u. Verordnungen des Herzogthums Krain.

Za poljedelce in gozdarje, političke uradnike, občinske predstojnike, osebito za kranjske učitelje in učiteljske pripravnike.

S pojasnilni izdati na svitlo prof.

Vilj. Linhart.

6 pol v 8°. Cena mehko vezani knjižici je 50, po pošti 55 kr.

Ta knjižica obseza vse poljedelske postave in ukaze na Kranjsko: postavu za tiče varstvo, pokončevanje mrlicev, poljsko varstvo, za pokončevanje predence, v obrambo ribarenja itd., s primernimi prirodoznanstvenimi in poljedelskimi pojasnili. Tudi priložna razprava o „stičjem varstvu“, „predenici“, „sumnem ribarstvu“, „stični uši“ ita. obseza mnogo poučljivega in zanimivega. Dodatek razpravlja vrednost gozda in najvažnejše določbe gozdarskega zakona. Ker je gotovo toplo želeli, da se razširja znanje poljedelskih postav, kajti take zbirke gledatelj postavlja smotno, dodaj, ogrevali, bode ta knjiga istinito odpomagla štvi potrebi. Priporočamo jo torej vsem onim, ki se pečajo s poljedelstvom, osebito pa velečestiti duhovščini in kranjskemu učitelstvu.

Ig. pl. Kleinmayer Et Fed. Bamberg knjigotrčnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(357-9)

Prav lepa hiša

povsem nova, jako solidno postavljena, jednonadstropna, z lepim vrtom, primerna za privatiste in obrtnike v lepem **Vojniškem trgu pri Celji se proda** prostovoljno. Na željo dodajo se gospodarska poslopja, njive, travniki, gozdi in vinogradi (vse v I. razredu). Natančnejše pove **Anton Brezovnik v Vojniku** (Hochenegg). (581-3)

Ivan Seliškar,

tapetar,

5 v Gosposkej ulici h. št. 5 v Ljubljani, izdeluje vsake vrste tapetarska dela, od najpreprostejšega divana do najfinejše garniture, pri solidni in najcenejši ceni. Sobe se špalirajo po velikosti in po izbihi tapet od 12 gld naprej. Na razpolaganje imam knjigo raznovrstnih vzorcev. Popravila se v hiši in zunaj hiše izdelujejo. Zagotavljaajo ceno in solidno postrežbo se priporoča (587-2)

Ivan Seliškar, tapetar.

VAŽNO ZA DAME!

Moje slavnoznane volnate potne podložke (Wollschweissblätter) brez podklade, da se stan obleke od potu ne umaže, ima za Ljubljano in okolico v zalogi samo

g. HENRIK KENDA na Mestnem trgu.

Cena paru 30 kr., 3 pare 85 kr. Prodajalec na drobno dobé rabat.

V Frankobrodu 20. julija 1886.

(582-5)

Robert pl. Stephani.

J. R. PAULIN v Ljubljani

udano naznanja, da se nahaja sedaj njegova

pisarna

na Marijinem trgu št. 2, nasproti cerkve oo. frančiškanov,

skladišče

pa v Kolodvorskih ulicah št. 7.

Vsprejme se tudi takoj za njegovo trgovino z mešanim blagom v **Mokronogu** (596)

trgovsk pomočnik.

Otvorjenje gostilne.

Imam čast častitemu občinstvu uljudno naznanjati, da sem v svej lastni hiši

v velikem Mengeši nasproti pivovarne otvoril

gostilno.

Za fine pijače, kakor tudi za dobra jedila in točno postrežbo bo se vedno skrbelo. Priporočaje se za gosti obisk, sem z odličnim spoštovanjem

(585-2)

Marcel Jenčič.

Moje mnenje o ustnih kosmetičnih sredstvih c. kr. dvornega zdravnika za zobe gospoda

dr. J. G. Popp-a na Dunaji.

V Budimpešti, v septembru 1879.

Priznati moramo v čast resnici, da vsa zobna in ustna kosmetična sredstva, katera spekulativni n vi čas prodaja na Dunaji in vseh pokrajinah cesarstva, pri nas z. temneva in spodrivajo

Popp-ova Anatherin ustna voda in zobna pasta in zobni prašek.

Ta kosmetična sredstva postala so neobhodno toaletno sredstvo, katero se je udomačilo pri vseh stanovih; sredstva, katera bodo čez deset ali dvajset let ravno tako zahtevali, kakor sedaj. Naši zobozdravniki so tako skromni, da nečejo izniti nobenega takega sredstva, ker vedo, da ne bi napravili nobenega napredka, ker so vsa Popp-ova kosmetična sredstva po izreku naših prvih ogerskih zdravnikov in zobozdravnikov dobro premišljen in strogo znanstven rezultat in delajo čast izumitelju s svojim dobrom uplivom

(154-2)

St. Ilko, rentier.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; v Postojini: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Böhmehs, lekar; v Idriji: J. Warto, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; v Škofj. Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Liti: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wach, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rižoli, lekarja; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Ormožli: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar

Ženitev!

26 let star, soliden fant, posestnik tovarne v najlepšem kraju kransjske dežele, želi se poročiti z gospodično ali vdovo od 17 do 24 let staro, ki bi imela 10-30 tisoč gld. premoženja, katero bo za varovano. Stroga tajnost je zagotovljena.

Le resne ponudbe s fotografijo se prosijo pod: „A. R. poste restante Ljubljana“.

(594-1)

Karlovška kislá voda

1580 do 1782

Pavlinški studenec.

Po izreku gospoda sanitetnega svetnika Kocha v Berlinu, kateri je iznašel kolerine bacile, je kot varovalno sredstvo proti epidemičnim boleznim priporočati

čisto alkalična natronova kislá voda,

ki se mora neprestano rabiti kot

pitna voda.

Jedina čisto alkalična natronova voda na Hrvatskem je

Karlovška kislá voda.

Glavna zaloga za Kranjsko in Koroško pri

Petru Lassniku, (486-6)

Gledališke ulice št. 1, v Ljubljani.

Nizozemsko-ameriško parniško društvo.

Koncesijonirano od c. kr. avstrijske vlade.

DIREKTNA vožnja vsak teden s poštnim parnikom I. razreda.

ROTTERDAM-NEW-YORK
AMSTERDAM

Odhod v soboto. Najhitrejša vožnja. Najnižje cene. Izvrstna hrana.

I., II. in III. razred z vsjo potrebno opremo na ladji.

Kaj več o prevažanju osob in blaga pove ravnanstvo v Rotterdamu in nizozemsko-ameriško parniško društvo, 9, Kolowratring na Dunaji. (716-28)

Zimsko grašico,

jako cenjeno prvo pomladansko krmo,

priporoča

(517-5)

PETER LASSNIK v Ljubljani.

Samostojen vrtar,

ki se posebno dobro razume na izdelovanje vencev in šopkov, se pod zelo ugodnimi pogoji vsprejme na jesen v nekem mestu na Kranjskem.

Ponudbe vsprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(558-3)

Zdravstvena vina.

1. Burgundsko vino, staro, priporoča vino, kakor tudi za slabokrvne in okrevajoče bolnike; zaradi svoje zdravilne lastnosti, ker ima v sebi obilo tanina, varuje posebno proti griži (diareji) ter je v istini najboljša poživljajoča, krepeča, zdravstveno sredstvo. Steklenica 60 kr.

2. Malaga-vino, staro, belo, pod imenom „Lacrima Christi“ znano, priporoča se bolj, nego črno malaga-vino, v steklenicah po 1/2 litra 1 gld. 20 kr. in po 1/4 litra 60 kr. a. v. Izvrstno in poznato za oslabele bolnike ter okrevajoče. (489-3)

3. Marsala-florio, najboljša Sicilijansko namizno vino; za oslabele, bolnike in okrevajoče izborna okrepčujoča sredstvo, za zdrave pa je boljše in prikladnejše, nego vsaka druga namizna vina. Steklenica 1 gld.

Prazne steklenice se kupujejo nazaj po 5 kr.

Vsa ta vina, v hladni, zračni in suhi kleti hranjena, dobivajo se vedno jednako dobra

v lekarni
PICCOLIJEVI
„pri angelji“,
v Ljubljani
na Dunajski cesti.

EMIL STORCH V BRNU,

Moravsko, Dominikanske ulice št. 42,

(284-9)

pošilja proti poštnemu povzetju, dokler se ne izprazne zaloga, sledeče blago mnogo ceneje, kakor stane izdelovanje.

množina suknenih ostankov!		Popotne plahte	Kravate	Slamjače
Velika	3 1/4 metra dolgih, po najlepših uzorcih, za celo moško obleko.	iz teškega, črnega ali ružavega pliša, jako velike, (poprej po gld. 8) sedaj samo gld. 4.	za gospode, elegantno narejene, 4 kom. gld. 1.	(popolnem sešite, jute-platno, pasaste v vseh barvah), kompletne velikosti, 1 kom. 90 kr.
1 ostanek posobne preproge	Prt iz jute, najnovejši uzorec, kompletne velikosti, okoli in okoli z resami. 1 komad 90 kr.	Domače platno	Ženske srajce	Prti
10-12 metrov dolg, vseh barv, jako trajen, gld. 3.50.		1 vatel široko, 1 cel kos 29 vatlov, gld. 4.20.	iz dobre kotenine, s čipkastimi ustavki, 6 kom. gld. 3.25.	v vseh barvah, 3 kom. 6/4 veliki gld. 1, 3 " 10/4 " gld. 2.
Kuhinjske otirače, iz sivega platna, kompletne dolge. 6 komadov 70 kr.	Prtički beli, platneni, 1/4 v kvadratih, 6 kom. gld. 1.20. Kavini prtički platneni, v vseh barvah. 6 kom. 30 kr.	Delavske srajce	Gospodinski predpasniki	Zastori s čipkami, 1 meter široki, v veličastnih uzorcih 1 meter 25 kr.
		iz dobrega oksforda, kompletne dolge. 3 komadi gld. 2.	iz močnega modrega platna, tiskani po najnov. uzorcih. 6 kom. gld. 1.50.	
Garniture iz ripsa v najkrasnejših barvah, 2 posteljni odeji in namizni prt, okoli in okoli z vrvice in cofi. Garnitura gld. 4.50.	Platnene otirače, bele, z ružičastimi krajci. 6 kom. gld. 1.20.	Nedreci	Garnitura iz jute, 1 prt in 2 posteljni odeji, lepo narejena, kompletne velikosti, gld. 3.50.	Zastor iz jute, 2 dela, po 3 1/4 metra dolga, z draperijo in resami, lepo narejen, gld. 2.30.
		izvrstne baže, z zličastimi blanšeti. 1 komad 70 kr.		Predposteljne preproge iz jute, 1 1/2 m-tra dolge, okoli in okoli z resami, po najnovejših uzorcih. 1 par gld. 1.30.
Posteljne odeje iz ružičastega kretona, elegantno prešite, kompletne velikosti. 1 kom. gld. 3.	Polplatneni žepni robci za moške in ženske, veličastno narejeni. 1 dvanajst. gld. 1.80.	Angleški popotni plaidi, iz čiste volne, 3-5 m. dolgi, 1-60 m. široki. 1 kom. gld. 4.50. Jermen za popotni plaid 75 kr.	Frottier-otirače, jako elegantne, z jako ružičastimi krajci in resami. 6 kom. gld. 1.50.	Sternbergske blago za posteljno obleko, 1 vatel široko, v vseh barvah pasasto, gar. pristne barve. 1 kos (30 vatlov, gld. 6.
Damast-gradl za posteljne prevleke, 1 vatel širok, izvrstna baža. 1 kos (30 vatlov) gld. 5.50.	Prašni robci iz sivega platna, z ružičastimi krajci. 6 kom. 60 kr. Robci za čiščenje stekla iz belega platna, z ružičastimi krajci. 6 kom. gld. 1.	Šifon, jako dobre baže, izvrstni za moško, žensko in otroško perilo. 90 etm. širok. 1 kos (30 vatlov) gld. 5.	Namizje, 1 prt in 6 prtičev iz platnenega damasta. Garnitura gld. 2.30.	Platnena rjuha (brez šiva), 2 m. dolga, 1 1/2 m. široka, iz najboljšega platna. 1 kos gld. 1.40.
Neugajajoče blago vzame se nazaj in se denar povrne.		Korespondenca v vseh avstrijskih jezikih.		

Prejemlje vsa
v njegov strok spadajoča
dela
v mestu in na
deželi.

Znano reelno delo.

Nizke cene.

ADOLF EBERL,

izdelovalec

(274—29)

oljnatih barv, lakov, firnežev
in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in pohištvo.

LJUBLJANA. Marijin trg, tik frančiškanskega mostu. LJUBLJANA.

Samo kemično čiste
**oljnate barve,
lake
in firneže.**

Prodaja
na drobno in debelo.

Najnižje cene.

Razpis službe.

Za slovensko otročje zabavišče pri
sv. Jakobu v Trstu razpisuje se služba
učiteljice.

S to službo združena je letna plača 360 gld.,
plačilna v mesečnih anticipatnih obrokih in brez-
plačno stanovanje.

Prošnje, katerim je priložiti krstni list ter
spričevala o sposobnosti in navedenosti, naj se pošil-
jajo podpisane vodstvu najdalje do 5. sep-
tembra t. l.

V Ljubljani, dné 14. avgusta 1886.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Anton Žlogar,
zapisnikar.

Luka Svetec,
prvomestnika namestnik.

Izvrstno pivo v steklenicah

priloga (330—15)

pivovarna Janeza Perlesa

v Ljubljani, Slonove ulice.

JAN. JAX v Ljubljani

priloga

iz najboljših angleških snovi narejene
elegantne (160—23)

„Bicycles“

s kroglastimi točaji (Kugellager).
Daje se pouk.

J. ANDĚL-a

novoznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mrav-
ljince, prešiške, ptične črviče, sploh vse žu-
želke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od
žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDĚL-a,

„pri črném psu“

13, Húsová (Dominikánská) ulice 13,
v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Šlišarji, trgovcu.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po
plakatih. (203—8)

Nepremočljive plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po
nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,

speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 15. (554—3)

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani uljudno naznanjam, da se moja

knjigoveznica

od 10. maja t. l. nadalje nahaja na sv. Petra
cesti št. 6, nasproti gostilne „pri avstrijskem ce-
sarji“. — Priporočam se čast. naročnikom, da me v
novem stanovanju podpirati blagovolijo, kakor so me
do sedaj. Skrbel bom, vselej naglo in dobro po-
streči, kar mi je lahko mogoče vsled lepo in drobno
urejene knjigoveznice, oskrbljene z najboljšimi in naj-
novejšimi stroji za izdelovanje raznovrstnega dela.
Priporočam se čast. predstojnikom in knjižničarjem
čitalnic in bralnih društev, članom „Matice Slovenske“
in družbe sv. Mohora za vezanje društvenih knjig.
Izdelujem vsakovrstna knjigovezna dela za uradnike
in župnije, kakor glavne knjige, zapisnike itd., ter
se priporočam za galanterijska in kartonska dela z
zagotovilo nizke cene in brze postrežbe. Vnaujam
naročnikom pripravljen sem pri večjih pošiljavah
povrniti vožne in druge stroške. Ljubljanske gg. na-
ročnike pa opozarjam, katerim čas ne dopušča za-
radi oddaljenosti mi delo izročiti, naj blagovolijo po
dopisnici naznaniti natančno dan in uro, kdaj naj
pošljem ponj ali ga sam prevzamem. Vedno bom
pripravljen vsako najmanjše delo prevzeti in točno
izdelanega vrniti.

Z odličnim spoštovanjem

FRANJO DEŽMAN,
knjigovez.

(327—13)

Kuverte s firmo

priloga po nizkej ceni

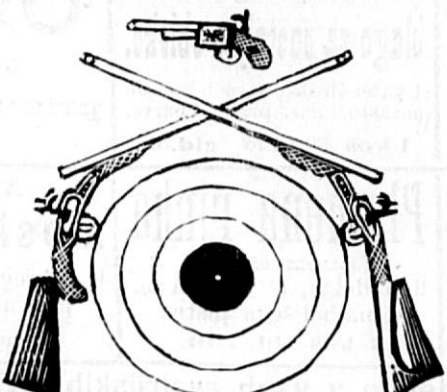
„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

FRAN KAISER,

puškar in prodajalec orožja,
(580—2) v Židovskih ulicah v Ljubljani,

zahvaljuje se ča-
stitim kupovalcem
za dosedanje za-
upanje in pripo-
roča za lovsko se-
zono svojo obilno
in bogato preskrb-
ljeno zalogo lov-
skih pušk naj-
znamenitejših to-
varn in lastnega
izdelka, — kakor

tudi vsakovrst-
nih priprav za
lovce, za pot-
nike velika izber
revolverjev itd.

Poprave se hitro
in cenó izvrše.

Za mnogobrojna
naročila prosi

z velespoštovanjem
zgornji.

Proda se zemljišče s hišo

(pol grunta), v Šmartnem pri Savi v župniji sv. Petra.
Hiša je v jedno nadstropje nedavno novosezidana, z opako
krita, s 7 velikimi sobami in 2 kletmi. Hiša je blizu cerkve,
ter je jako pripravna za gostinico ali kako prodajalnico.
Pri hiši je lep vrt. Cena vsemu posestvu 4500 gld. Proda
se pa tudi samo hiša z vrtom za 2500 gld. Kdor želi ku-
piti naj se oglasi pri Jarnej Frakelj-nu v Šmartnem
pri Savi št. 14. (578—2)

A. Krejči,

v Ljubljani,

Kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.

priloga svojo veliko zalogo vseh vrst modernih

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovine in zimsko obleko

čez poletje v shranjevanje. (199—22)

BUDIMSKA

Rákóczy
GRENCICA.

Kot gotovo uplivačo čistilno
sredstvo priporočajo najslavnejši
zdravniki pri trebušnih boleznih,
zastajani krvi, zlati žili, boleznih
na jetrih in ledicah ter škrofuloz-
nih boleznih, mrzlici, protini, spuščanjih, zapiranjih itd.

Prodaja se v vseh lekarnah in droguerijah.

Glavna zaloga: (191—15)

Lastniki: **bratje Loser v Budapešti.**

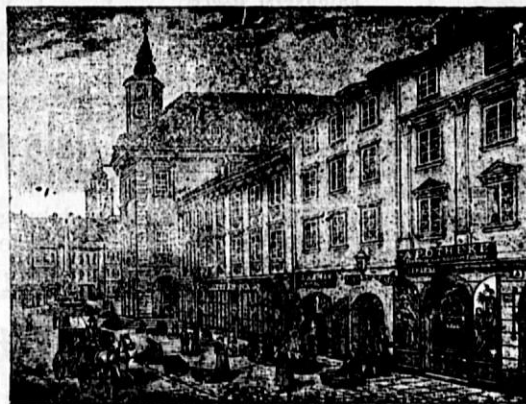
Lekarna

TRNKOCZY

poleg rotovža v Ljubljani,

hkratu

HOMEOPATIČNA LEKARNA.

Zaloga zdravilnih in kosme-
tičnih mil, parfumov in kos-
metičnih izdelkov.

Za poletno sezono se posebno priporoča:

Malinčni sok, iz najsvežjih gorskih malin napravljen, zmešan s soda-
vodo ali nekaterimi kapljicami hallerične kisline, daje
prijetno, hladilno pijačo. 1/2 kg. 45 kr., 1 kg. 80 kr. s steklenico vred.

Mazilo za solnčne pege proti solnčnim pegam, ogercem, moz-
ljem, rdečici obraza itd. Kožo ohranja
vedno belo, gladko, čisto in nežno ter daje obrazu mladostno svežost. —
1 lonček 50 kr., glycerinsko milo zraven 12 kr., vkupe 62 kr.

Mazilo za kurja očesa. Najboljše in najgotovnejše sredstvo proti
kurjim očesom in utrjenju kože na nogah.
Treba je samo trpeti del namazati s čopičem in v kratkem mine vsaka bo-
lečina in vsakršno utrjenje kože. Steklenica z navodom, kako se rabi, in
čopičem 40 kr. O tej izvrstnej tinkturi prišlo je mnogo pohval.

Dalmatinski merčesni prašek, najboljše in najgotovnejše sred-
stvo, da se popolnem uničijo
in odpravijo vsakovrstni merčesi, muhe itd. Po 20 kr. in 40 kr. Razpršilni
aparati 30 kr. (494—6)

Ti izdelki in vse druge nenavedene sloveče specialitete raz-
pošiljajo se po nizkih cenah in sveže vsak dan po pošti.